

KËNGA SHQIPE

Grottaferrata

Shtypshkronja « Shën Nilë »

1932

KËNGA SHQIPE

I.

Lùteje e mëngjesit

Zot, tē falem me harè,
Sè pér tij u gdhiva i gjall,
Tē t' sherbénj, si zot çë jè,
Tē tē kém è besë è mäll;
Te kjo jetë tē t' bekónj,
Pràn te kjíelli tē t' trashgónj.

II

Perëndì i larti in' Zot,
Bashk me né tē jesh ti sot,
Ku tē rrím è ku tē vemi;
Sè po tij pér ndihmë kemi.

Preghiera del mattino. — O Signore, io ti saluto con gioia, chè per te mi sono svegliato vivo; — per servirti come padrone che tu sei; — per avere in te fede e amore; — per benedirti in questa vita; — per goderti poi nel cielo.

Altra preghiera del mattino. — O Dio, nostro Signore, — che tu sia oggi insieme con noi, — dovunque stiamo e dovunque andiamo; — chè te solo abbiamo per aiuto.

Zot i lart è Pérëndt,
Kijna t' gjithve lipisî,
É si t' trùhemi me besë,
Mos na le tē biem ndë ftesë

III.

Lütëje tē mbrëmës

Zot i math, ù bie tē flëë
È ngë di në u ngrefsha mëë;
Shpirtin t' im ù tij t'e lëë.

Jam é ngulem te ky shtrat,
È më ruan yn'Zot, si At.
Po në vdeksha te kio natë,
Fal-më, o Zot, çë-do mëkatë.

Ëm uraten, Zoti Krisht;
Ëm uraten, o Mërlï;
Ti bekò-më, o Perëndi.

Sommo Signore e Dio, — abbi pietà di noi tutt
e come a te ci raccomandiamo pieni di fede, — co-
sì tu non lasciarci cadere in colpa.

Preghiera della sera. — Signore grande, io
mi corico per dormire, e non so se debba mai più
levarmi (dal letto); — raccomando a te l'anima
mia. Io mi sto coricando in questo letto, — e mi
cutsodisce il Signore, come un padre. — Ma se av-
venga che io muoia durante la notte, — perdonami
o Signore, ogni peccato.

Dammi la benedizione, o Cristo Signore; — dam-
mi la benedizione, o Maria; — benedicimi tu, o Dio.

IV

Përdëllim-madhít Perëndî.

O i pâ-sosmi Perëndî,
O i pushteshmi i madhi yn' Zot,
Ù tê lypinj lipisî,
Tuke derdhur syyshit lotë.

Ndjena, ndjena, i madhi yn' Zot.

Kûr mëkatën ù llojás,
Helmit zëmbra m' mblonet plot ;
Po m' gënjen i bushtri gas,
È t' fëjènj, o i madhi yn' Zot.

Ndjena, ndjena, i madhi yn' Zot.

Dishirònj tê skomollisem ;
Po ng' e gjénj ú priftin sot ;
Tue shamtijtur tê lipisem,
Tê më ndjesh, o i madhi yn' Zot.

Ndjena, ndjena, i madhi yn' Zot

A Dio misericordioso. — Infinito Iddio, — o potente nostro grande, Signore — io ti chiedo pietà, — versando lagrime dagli occhi. — perdonami, perdonami, o gran Signore.

— Quando penso al peccato, — il mio cuore si riempie di dolore; ma m' inganna il fatale sorriso — e ti offendò, o gran Signore. — perdonami, perdonami, o gran Signore.

Desidero confessarmi, — ma non trovo il prete oggi. Gemendo a te mi raccomando umilmente affinchè tu mi perdoni, o gran Signore. — perdonami, perdonami, o gran Signore.

Psherëtînj me t' math tèrbim,
Sè t' kam ftesur shumë mot ;
Po kâ t' shkulet shpyrti i im,
Se t' fëjënj mëë para, o Zot. Ndjena...

Gjith të ligat unë i shkofsha,
Edhë zëンsha fill çë sot ;
Edhë vdëkien e durofsha,
Po s' dua mëë t' fëjënj, o Zot. Ndjena...

Ligësin e gjellës t' imë
Dua t' harrònji, è tij, ç'ë sot,
Dua të këm te zëmëra e ime,
Vetëm tij, o i madhi yn' Zot. Ndjena...

Rrofsha edhë në varfëri,
Ndër mos patsha è porosì ;
Po ti kijëm lipisi ;
Mos më le në faj, o Zot. Ndjena...

— Sospiro con gran turbamente. — poichè ti ho offeso per molto tempo; — ma deve spezzarsi l'anima mia, — prima che ti offendà, o Signore. — Perdonami, perdonami, o gran Signore.

— Ogni male io soffra, — e incominci fin da oggi; — anche la morte io sopporti; — ma non voglio offenderti più, o Signore. — Perdonami, ...

— La malvagità della mia vita — voglio dimenticare e te, da oggi, — vo' sempre avere nel cuor mio, — te solo, o gran Signore.

— Possa io vivere anche in povertà; — possa non aver mai onori ed autorità; — ma tu abbi pietà di me, — non lasciami in colpa, o Signore. — Perdonami, ...

V

Më parë se Kungjmi

Eja, o Zot è Perëndî,
Në ktë zëmërë e në ktë gjî ;
Të përës me lotë ndë sy,
Me gëzim è trëmbësî,
Me tërbim è me harê,
Te ky shpirt çë mua më dhê.

Për ktë shpîrt te jetë jerdhe
E për mua gjith gjakun derdhe
Pr' atë gjak të parkalës,
Ip më hir sa mos të t' ftes.
Perëndî tri herë sheit ;
Te kjo zëmër' ejë shpeit ;
Si nga dielli rrëmp i mirë
N' dë të thellët errësirë.

Prima della Comunione. — Vieni o Signore e Dio
in questo cuore e in questo petto; — ti attendo con
le lagrime negli occhi, — con gioia e con timore, —
con turbamento e con gaudio, — in quest'anima
che a me tu desti. — Per quest'anima venisti nel
mondo, — e per me versasti tutto il tuo sangue.
Per quel sangue io ti prego, — dammi la grazia di
non offenderti. — O Dio tre volte santo, — vieni
tosto nel mio cuore, — come un buon raggio di so-
le — nelle tenebre profonde. —

Eja shpejt è mos mënò,
È ktë shpirt më shejtérò.
Mos t' vërrësh, o i madhi yn'Zot,
Se ù jam një grushtëth bot;
Po t' kujtosh se ti jë At.
Eja njize somenát.

VI

Pas Kungjmit

Gëzou, gëzou, o shpirti jim
Harrò ftesat, rî me gëzim.
Gjella zù e vdekja sosi,
Yn' Zot me hirë të kjosi.
Aì t' ushkjen me buk e verë
Të kujtonesh kurdoherë:
Sâ të deshi e sà pesoi
E sâ gjak e diers duroi.

Vieni tosto e non indugiare, — e quest'anima mia santifica. — Non guardare, o gran Signore, — che io sono un pugno di polvere; — ma ricorda invece chetu sei padre . — Vieni presto questa mattina.

Dopo la Comunione.

Rallegrati, rallegrati, o spirto mio, — Dimentica i peccati, sta contento. — La vita è cominciata e la morte è finita — Nostro Signore ti ha riempito di grazie, — Egli ti ciba con pane e vino — Ricordati sempre: — Qnanto bene ti ha voluto e quanto soffri — E quanto sangue e sudore versò. —

Oh çë e madhe dashurî!
I Zoti vjèn te një mavrî;
Te një mavrî si u i mjerë,
Rii fshéhur në buk e verë.
Oh! çë mistér i madhi kî!
U gjë ngë shoh e t' jetër s' dî:
Zoti Krisht i njérëzuar
Tek' u rrî i levdëruar.

Rrî si mik edë si At
U' gjë ngë shoh e t' jëtër s' dî:
Bekuar Ti klòfshë, i madh' yn' Zot!
I habitur, me syt ndër lot:
Tij të fal zëmbrën t' imë
Tue thritur po nga thrime:
Shejtë Ti jë o Perëndî,
Shejtë Ti jé e me fukì

Oh che grande e desiderato amore! - Nostro Signore viene da un peccatore; - da un peccatore povero come me, - sta nascosto nel pane e nel vino. - Oh che gran mistero è questo! - Io non vedo altro e altro non so: - Gesù Cristo umanato - Sta in me Egli il benedetto, -

Sta come amico e come padre - io non vedo altro e altro non so: - sii benedetto o grande Dio! - Mera-vigliato, con lacrime agli occhi: - a tè offro il mio cuore - gridando ogni tanto: - tu sei santo o Dio, - tu sei santo e potente.

Për mëmën e t'in' Zoti,
Shpojëm mua çë faj ndoti;
Se Ajò, me dhime e lòt
Këtë gëzim là neve sòt.
Këtë gëzim, ktë ëmbëlsì
Çë më ngrohi të ftohtin gjì,
Tij të fal e të dëftónj
Për sâ mot u do të rronj.

Per la madre delnostro Dio, cancellami qualsiasi peccato; - perchè essa con dolore e lacrime- questa contentezza lasciò a noi oggi. - Questa contentezza, questa dolcezza che mi riscaldò il freddo petto, - te adorerò e te predicherò - per quanti anni io vivrò.

VII

Shpirtit Shejt

Eja, o Shpirt e Perëndt,
Përvëlo më ti ktë gjî :
U t' përës me dishirim,
Shejtërò-më shpirtin t' im.
Eja, o Shpirti Shejt i im,
Eja e ndrite shpirtin t' jm.
Flakë e gjallë e Shpirtit Shejt,
Dhizëm zëmbrën t' ime spejt,
Eja, o Fryma e Parakletë,
Ngushëllò-më me të vërtetë.
O parrais i shpirtit t' im,
Mblò-me zëmbrën me gëzim.
Dritën t' ënde, o Shpirt, dhurona ;
Dhis me zjarrin zëmbrat t' ona.

— **Allo Spirito Santo.** — Vieni o Spirito e Dio,
infiamma tu questo seno; — io ti attendo con desiderio intenso. — Santifica tu l'anima mia. — Vieni,
o Spirito Santo mio, — vieni e illumina l'anima
mia. — Fiamma viva dello Spirito Santo, — accendi
tosto il mio cuore. — Vieni, o Spirito Paracleto,
e confortami veramente. — O paradiso della mia
anima, — riempì il mio cuore di gioia. — La tua
luce, o Spirito, donaci; — accendi col tuo fuoco i
nostri cuori

VIII

U tē falem, o Mëri.

Falem, Virgjërë e dëlirë,
O e hîr-plota e shën Mëri;
Mbi gjith' grât ti jë e fatmirë,
Së t' Pâ-sosmin kë ndë gjî.
Klofsh' e lume për gjith-monë,
Bashk me Birin t' ënd t'ën Zonë

Zonja e madhe e shën Meri,
Mëmë e t' lartit Perëndi,
Kijna mäll e dashuri,
Kijna gjithve lipisi;
Per nê Birin lutu, o mëmë,
Si edhè sot te hera e mbrëmë.

— **Ave Maria.** — Io ti saluto, o Vergine pura, — o piena di grazia, Santa Maria; — sovra tutte le donne tu sei fortunata, — perchè l' Eterno hainel seno. — Sia glorificata tu per sempre, — insieme col figlio tuo Signor nostro.

— Signora grande, santa Maria, — madre del sommo Iddio, — abbi per noi cura ed affetto, — abbi di noi tutti compassione; — per noi il Figlio tuo prega, o madre, — così oggi, che nell' ora nostra estrema.

IX

O Mëma e dàshurë

O mëma e dàshurë,
E shën Mëri,
Pà tij i gzùarith
Të rronj nghë dî;
Me psherëtime,
Të thom nga thrime:

O mëma e ime,
O mëma e ime.

Dzura të thrisja
Çè kur u leva
E të kjo zëmbërë
Thellët të preva.
Pra, me lëvdime
Të thom nga thrime:

O mëma e ime,
O mëma e ime.

— O Madre amabile. — o madre amabile. — Santa Maria senza di te lieto — non posso vivere — sospirando, ti dico ad ogni istante: — o madre mia, — o madre mia. — Appresi ad invocarti fin da quando io nacqui, — e in questo cuore — ti impressi profondamente. Quindi, lodandoti, — ti dico ad ogni istante: — o madre mia. — o madre mia. —

Po shih, o e bukurë,
Sa armikj me vijën;
Po shih si t'errurit
Në Pisë m' shtijën;
Tij, me rënkime
Truhem nga thrime
 O mëma e ime,
 O mëma e ime.

Po tij, o Virgjërë.
U kaun pér mëmë;
Pér bîr nga i Ngrykjuri
Të kleva dhënë.
Pra, me lëvdime
Po thom nga thrime:
 O mëma e ime,
 O mëma e ime.

Or vedi, o bella, — quanti nemici vengono (contro di me); — vedi come quei tenebrosi (spiriti) — mi spingono all' inferno. — A te, gemendo, — mi raccomando ad ogni istante, — madre mia, — o madre mia. — Te sola, io ho per madre; — per figlio dal Crocifisso — ti fui dato. — Quindi, iodandoti, — ti dico ad ogni istante: — o madre mia, — o madre mia.

Tejeta e láftavet
Kurr mos harrò-më
Te hera e vdékëjes
Ti ngushellò-më.
U, me bekime,
Do t'thom nga thrime:

O mëma e ime,
O mëma e ime.

Kúr te Parràisi
Të vinj ndë-vonë,
Bashk me të lùmurit
U për gjith-monë.
Po me këndime.
Do t' thom nga thrime:

O mëma e ime,
O mëma e ime.

In questo mondo di lotte non dimenticarmi giammai; — nell' ora della morte — tu confortami. — Io, benedicendoti, — dirò ad ogni istante: — o madre mia, — o madre mia. — Quando nel Paradiso — verrò finalmente, — insieme ai beati, — eternamente io cantando dirò ad ogni istante: — o madre mia, — o madre mia.

X

Lëvdoni Mërin

Lëvdoni Mërin

O jù të krështerë;
Lëvdónie ngâ herë,
Sè pruri lirin.

Lëvdoni, lëvdoni,
Lëvdoni Mërin.

Si lil e dëlirë,
O Vírgjérë, u leve,
Për tij edhë neve
I Larti do mirë.

Në garbët të vetë,
Si bîr, e njerzove
È ashtù na shpëtove
Nga armiku për jetë.

Lodate Maria

— Lodate Maria, — o genti cristiane; — lodatela in ogni ora — chè essa recò a noi la libertà.— Lodate, lodate, — lodate Maria.— Pura come un giglio, o Vergine, tu nascesti; - anche noi, per amor tuo ama il Signore. — Nel ventre tuo, — qual figlio ol umanasti, — e così liberasti noi — dal nemico, per sempre. --

Nga zgjedha më e rëndë
Na ndzore, o Mëri,
E drekjin e zj
E shkle me këmbë

Mbi t' jert te kjelli
Për syllë jê e para;
Të vrëren përpara
E hënxa edhë dielli,

Yn' Zot të buroi
Me ndér e me hie,
Të búkurit krie
Me hij të rrëthoi.

Me kënka e të rënë
Shejtorët t' lëvdojën
Edhë te bekøjën,
Si zonjë e si mëmë.

Dal giogo più grave - ci sottraesti, o Maria, - e il nero serpente - col tuo piede calpestasti.
— Sovra tutti nel cielo - tu eccegli per tua luce; - davanti a te si oscurano - tanto la luna che il sole
Con canti e con suoni - ti celebrano i Santi, - e benedicono, - come signora e come madre.

Si zonjë e si mëmë
Ti kijna mëshirë,
Te hera e vështirë
Të vdëkjes t' ënë.

O mëmëza e jonë,
O Zonja e bekuarë,
Të klofshim të truarë
Për mot e pér monë.

Come signora e come madre. — tu abbi pietà di noi; —
nell' ora difficile — della nostra morte. — O dolce ma-
dre nostra, — o Signora benedetta, — a te possiamo
esser raccomandati — in ogni tempo.

Po rroft Shën Mëria

Po rroft Shën Mëria
Me t' dăshurin bîr,
Çë t' anët për hîr
I pruri këtu.

Nga vendet e 'tyre
Arbreshët-Shkjiptarë,
Të besës luftarë,
I reshti me 'të.

Për besën e Zotit
Të pasurat lanë
U nisën e vanë
E jikën me 'të.

Te nata, si nj' izë,
I prîti me drîtë,
E i solli në ditë,
Si' rêzë, me 'të.

— **Evviva Maria.** — col suo diletto figlio, — che i (padri) nostri, per sua grazia, — condusse qui.

— Dalle loro sedi — gli Albano-Shkiptari, — guerrieri della fede, — allontanò insieme con sé. — Per la fede del Signore, — abbandonarono essi le loro ricchezze — e presero la via e con essa fuggirono. — Come fulgido astro, di notte, — li precedette col suo splendore, e li condusse, di giorno, — con sè, (mostrandosi loro) come una nuvolletta.

Ndër fusha e ndër pyje,
Ndër malet i shkoi,
E dëjtin ndërroi
Ndë sterë për 'ta

Nga viset e dáshura,
Ku shumë u nderuan,
Ku trima u dëftuan
I pruri këtù.

Tsa male edhé Shkëmbin,
Një shesh atà gjetën;
Me shpresën u mbetën,
Mos t' vdisjën këtú.

Mëe para te rrëzat,
Ku tendazit kishën,
Të Zonjës bëen klishën,
Çë ndodhet dhe sot.

Per pianura e per selve, - e attraverso i monti li condusse, - e il mare trasformò, per loro, in terra ferma. — Dai luoghi amati, - dove essi ricoprironsi di gloria, - dove essi dimostraronsi eroi, - qui li condusse. — Alcuni monti e lo Skumbi ed una pianura, essi qui trovarono, fermaronsi con la speranza - di non morire qui. — Da prima alle falde (del monte), - dove aveano poste le tende, - costruirono la chiesa della Madonna, - che esiste fino ad oggi. —

Ku vete gjith kombi,
Me lotë ndë sy,
E « t'falem Mëri »
Tue shprejtur, përthot.

Ngë mënt të rrëfienj
Gjith hirët çë kâ,
Çë sheh e çë pâ
Katundi arbërësh.

Shëndetin e pakjen
Dhuròn kûj i duhet,
E gjegjet kë i truhet
Kjò Perëndeshë.

Lëvdohu, katunt,
Për fatin çë kë,
Së i dashur ti jë
Nga mëma e vërtetë.

— Dove va tutto il popolo. — con lacrime negli oechi, ed « Ave Maria » — sperando, ripete. — Non posso narrare — tutte le grazie che riceve, — che vede e che sempre vide — il paese Albanese. — La salute e la pace — essa dà a chi ne abbisogna, — e ascolta chi le si raccomanda — questa Regina. — Va altero, o paese — per la buona fortuna che hai, — poichè tu sei amato — dalla vera madre. —

Ajó me mëshirë
Nën skjepit të mbân,
E shkjipes i ngjân
Mbi çerdhen e vetë.

O Zonja e Parraisit
Çë akjë na do mirë,
Të bardhë e të lirë
Te shpirti na shto.

Te viset e hùaja,
Ku dritën na pâm,
Ku Arbërin klâm
Ti mos na harró.

Shkon moti si lumi,
Rri dielli edhé ngrëhet,
Por ujë ngë bëhet
Te remat kí gjak.

Essa pietosamente - sotto il manto ti tiene, - ed è simile all' aquila - (che sta) sul proprio nido.
— O Signora del paradiiso, - che tanto ci ami, - candore e purezza - nel cuor nostro accresci. — Nei luoghi stranieri, - dove noi vedemmo la luce, - dove noi rimpiangiamo l' Albania, - tu non dimenticarci. — Scorre il tempo come un fiume, - tramonta e sorge il sole; - ma acqua non diventa - nelle vene questo nostro sangue. —

Te zëmbra e jonë
Një goxdë po kemi
Të gjithë sâ jemi,
Kush djalë e kush plak.

Shpëresën e motshme
Po bën-na të rë;
Si mëmë çë jë
Mbaroje njëmënt.

Ti ndihna të shkojëm
Nga Prìnderat erdhën,
Ku gjàkuthin derdhën,
Për t'embëlin vent.

Nel cuor nostro — abbiamo infitto di continuo un chiodo, — tutti quanti siamo, — tanto giovani, quanto vecchi. — La speranza antica — tu sempre rinnovaci; — qual madre che tu sei, — soddisfala tosto. — Tu aiutaci a ritornare — là dove essi qui vengono, — là dove essi versarono il loro sangue, — per la dolce patria.

XII

Krishtlìndia

Kûr Shën Mëria,
Te e ftohta shpellë,
Ndë natë t' thellë,
Jisúin na dha,

Me shejtet duar,
Mbë krahë e muar,
E përgëzoi
Edhë e këndoi:

Të lut, o Bir,
Me dashurî,
Si Perëndî,
I jetës zot.

Cë t' math shërbës
Shoh ë kam bësë!
Atë cë m' bëri
U bëra sot!

Natale — Quando la Madonna,— nella fredda grotta,
in una profonda notte; — ci diede Gesù; — con le
sante mani — lo prese in braccio, — lo carezzò —
e si mise a cantarlo:— Ti adoro, o Figlio, con
tenerezza,—siccome Dio,— del mondo signore.
— Che meraviglia-io vedo e credo! Colui che
fece me-io oggi ho fatto!

Kush mënt t' e thoshëj!
Kje Faremiri,
I pâ-kufiri
Të djeba rrî,
Si i vogël djalë,
Çë ngë kâ fjalë;
Si edhë një i vapkëth,
Një Perëndi!

U thom ndë vëtëhe :
Çë t' math këshill
Ti pate, o Bîr,
T' vije këtù !

Sâ një njeri
T' ish Perëndi,
Ti leve è u bëre
Djalëth kështu.

Chi mai avrebbe potuto dirlo! — Ecco l'Ottimo - Colui che non conosce confini, - sta nella culla, — come un bambino, che non ha parola; - siccome un poveretto - un Dio! — Fra me stesso io dico: - che gran *consiglio* - tu avesti, o Figlio, - a venire qui! — Affinchè un uomo - fosse Dio, - tu nascesti e diventasti - così bambino. —

Thùajmë përsè,
E Larta Fj lë,
Si i vogël djalë,
Po kla e rënkòn?

Dimmi perchè, - o Sommo Verbo, - como un piccolo bimbo, - sempre piangi e gemi ?

XIII

Lazëri

O mirë mbrëma
Ksaj zotërit,
Çë ndë ktë sphî
Ndodhet, ë thom.

Dua t' thom një thagmë
Të Perëndis,
Çë bëë te fshati
I Betanis.

Ish një njeri
Çë kluhej Lazër;
Dy motra kî
Pati e jo mëë.

Tuke bëer mirë
Rrojti gjith monë,
E me gëzim
Shërbeu t' ën' Zonë.

Lazzaro

— Buona sera — a questi signori — che in questa casa — trovansi, io dico — Vo' narrare una meraviglia — del Signore, — che egli operò nel villaggio — di Betania. — Eravi un uomo — che chiamavasi Lazzaro; — costui due sorelle — ebbe e non più. — Facendo del bene — visse per tutta la vita, — e con gioia — servì Iddio.

Lazëri vdikj
E t' motrat la,
Pa print, pa mikj,
E nē kopós.

— Si, vellàuthi yne,
Mora tē mbiodhi?
Si kështù njize
Gjellën tē vodhi?

Thanë tē motrat
Nd' atë kekjt:
— Si lipisî
Për nē ngë pat?

Prân e varrzuau
Me t' math vajtim;
U ngren e shkuau
Te Zoti Krisht.

— Lazzaro morì - e lasciò le sorelle - prive di genitori, prive di amici - ed in miseria. — Come mai, o fratello nostro, — la morte ti colse? — Come mai così presto - la vita ti rapì? — Dissero le sorelle - in quella sventura: — Come mai pietà - (essa) di noi non ebbe? — Poi lo seppellirono - con grande pianto; - sorsero e andarono - da Cristo il Signore.

— O Zot, i thanë,
Në kishe klënë,
Vdekur s' e kishëm
Vëllauthin t'ënë!

— Jo mëë vajitime;
I tha yn' Zot.
Kje besa e imë
Atë çë thot:

Se jam u gjella;
Jam ngjallësia;
U Perëndia,
U Krishti Zot.

Niset ahierna,
Në fshat arrëën;
— Nani tregomni
Ku kalltur ëë.

— O Signore, gli dissero, — se tu ci fossi stato, — morto adesso non lo avremmo — il nostro fratello diletto! — Non più pianti, — disse loro il Signore. — Ecco la mia fede — quello che insegna:
— che io sono la vita, — io sono la resurrezione — io Iddio, — io Cristo il Signore. — Muove egli allora, — giunge al villaggio: — Ora mostratemi — dove è sepolto.

Në varr u kjas
Me syt plot-lotë.
— Ndzírni atë rrasë,
Gjindes i thot.

Me zëë të math
Thërrët e thot:
— Dil jasht, o Lazër,
Ngreu nga ajò botë !

Eja t'e mësosh
Gjindes së lënë
Cë vjen më thënë
Kjo morë e shkretë.

Lazëri ngrëhet
Nga varri i zi,
É i jep lëvdì
Të madhit Zot.

— Si appressò alla tomba - con gli occhi pieni di lacrime. - Togliete via quella lastra, - dice alla gente. — Con grande voce - grida e dice: - Vieni fuori, o Lazzaro, - sorgi da quella terra! — Vieni ad insegnare - alla gente stolta - che cosa voglia dire - questa morte funesta. - Lazzaro si leva - dalla nera tomba, - e dà gloria - al grande Iddio.

— S' mënt të ju shtiell,
Prân gjindes thot,
Çë helm i madhi
Isht ajò botë.

Vetëm ju thom
Se kush bën mirë,
Do t' gjenjë t' mirë
Te tjetra jetë.

Non posso spiegarvi, - poi dice alla gente, - che
veleno - sia quella terra. - Solo vi dico - che colui
che fa il bene, - troverà del bene - nell' altra vita.

XIV

Udha jonë pér ndë Kiel

Shtëpî t' im Et ishtë ndë kiell.

Pér atje po udhëtonj

Dot' shoh Isun' shpëtim çë iep,

Pér atje po udhëtonj.

Të dashurit çë dëshironj

Un' shpejt aña dot'i i shikonj

Dhe zën e ëmbël dot dëgjonj

Pér atje po udhëtonj

Me bes' parajsnë e shikonj.

Pér atje po udëtonj;

Ku faj të hynjë nuk kuzon,

Pér atje po udhëtonj.

O udhëtar i lodhurë

Dot gjesh ventë pér të prjturë;

Nga frik' e vdekje ti shpëton,

Pér atje po udhëtonj.

La nostra via pel cielo

La casa del Padre mio è nel Cielo, — per là io m'incammino; — Vedrò Gesù che mi dà salvezza, — per là io m' incammino. — I miei cari che desidero — presto li vedrò — e sentirò la dolce voce! — Per là io m' incammino. — Con la fede io vedo il paradiso. — Per là io m' incammino, — dove non osa entrare il peccato, — per là io m' incammino; — o stanco viandante troverai posto per riposare — tu sarai libero dalla paura della morte, — per là io m' incammino. —

Po vimë ne o Zot' i madh !
Udha jonë po mbaron
Ku Zoti Krisht më para ka ardh;
Dhe për jetë po mbretëron.
Edhe të vdesë trupi im,
Shtëpi të ndritëme na ep;
Vdekja për ne ishtë fitim
udha jonë po mbaron.

Sì pur noi veniamo, o grande Signore! — Il nostro cammino sta per terminare — dove già è giunto Cristo Signore, — e regna in eterno. — Anche se muore il mio corpo, — egli mi dà una casa gloriosa. — La morte per noi è un guadagno, — il nostro cammino sta per terminare.

XV

Lidhje Vellezérësh

Sa e ëmbël lidja e jon,
Lum ay çë kërkon;
Zoti ndë dashuri na mban,
Prej vete nuk na ndan.

Në ishtë Ati yn
Në ishtë Shpëtimtar,
Kurora neve po na pret
Ndë kjelli nga i madhi Mbret.

Së bashku vuajmë
Shpëresa ishtë një,
Bashkë ne rojmë ndë gëzim
Së kemi një këllim.

Kur helmi na harin
Dhe na redhon shtrëngim,
Derdhim ne lote me kuzim
Falëmi pa pushim.

Riunione di fratelli

Quanta dolce la nostra riunione,—beato colui che la cerca;—il Signore nell’ amore ci tiene,—da sè non ci divide.—Se è nostro Padre,—se è nostro Salvatore,—la corona a noi spetta—in cielo dal grande Re.—Se insieme soffriamo—la speranza è una;—insieme noi viviamo nell’ allegria,—perchè abbiamo un fine.—Quando ci raggiunge il dolore—e ci opprime la tristezza, — spargiamo lacrime con coraggio, — preghiamo senza stancarci.

Ndarja ndë këtë dhë
Zëmbratë na helmon,
Po ne dot mblidhemi ndë kjelli,
Kjo gjë fort na gëzon.

Atje helm nukë ka,
Të klarë edhe vaj;
Lote atje më nukë ka,
Sepse atje s' ka faj.

-- La divisione da questa terra - ci avvelena i cuori - se dobbiamo unirci in cielo, - ciò molto ci conforta. — Lì non vi è dolore - non pianto nè gemito, - lì non vi sono più lacrime - perchè lì non vi è colpa.

XVI

Krishti pret fajtorëtë.

Krishti pret fajtorëtë
Epni botës këtë zë:
O faitorë kthehuni, merni këtë dhureti.

Epni botës këtë zë:
Krishti pret faitorëtë;
Kthielët flisni këtë gjë,
Krishti pret fajtorëtë.

Krishti pret fajtorëtë
Si dhe mua prej ç' do faj,
Mua sot ay më lan nga ç'do ligësi e faj.

Epni botës këtë zë...

Ejani tek Iisuj
Për ne kji ka derdhur lot;

Cristo aspetta i peccatori

Cristò aspetta i peccatori; - spargete per il mondo questa parola: - o peccatori tornate in dietro, prendete questo dono. — Spargete per il mondo questa parola: - Cristo aspetta i peccatori. — Dite chiaro questa cosa: - Cristo aspetta i peccatori.

Cristo aspetta i peccatori - come me colpevole di qualunque fallo - Egli oggi mi purifica da qualunque cattiveria e peccato. — Spargete per il mondo questa parola... Venite da Gesù - che per noi ha sparso lacrime. -

Ndjes e prëhje gjithë kujt, po ep me dorë plot.
Epni botës këtë zë...

perdon e quiete a cgnuno sa dare a piene mani.
Spargete al mondo questa parola....

XVII

Lavduri

O Zot Perëndi, o Ti përdëlimitar,
Ke dhën Iisunë pér ne Spëtimtar !
Alliluia ! tē këndoymë, alliluia. Amin.
Alliluia ! falë kloftë tē Lartit. Amin.

O Zot Iisu Krisht ! pér këtë dashuri
Ti gjakunë ke derdhur tē n' apç në léri.
Alliluia ! tē këndoymë, alliluia. Amin
Alliluia ! falë kloftë tē Lartit. Amin.

Be Ty Frymë Sheitë, tē japën lavdi:
Na vësh zëmbrat t'ona gjth me shëntëri.
Alliluia ! tē këndoymë, alliluia. Amin.
Alliluia ! falë kloftë tē Lartit. Amin.

Laudi

O Signore Dio, o tu misericordioso, - hai dato.
a noi Gesù Salvatore ! - Alliluia ! a te cantiamo, al-
liluia. Amin. - Alliluia! sia reso grazia all' Alto.
Amin.

O Signore Gesù! per questo amore - Tu hai spar-
so il sangue per liberarci. - Alliluia ! a te cantiamo,
alliluia. Amin - Alliluia! sia reso grazie all' Alto.
Amin.

Anche Te Spirito Santo glorifichiamo: - riempì i
nostri cuori di santità. - Alliluia ! a te cantiamo, al-
liluia. Amin - Alliluia! sia reso grazie all' Alto.
Amin.

INDICE

I. Lutëje e mëngjesit. Preghiera del mattino	p. 3
II. Altra preghiera del mattino.	» 3
III. Lutëje të mbrëmës. Preghiera della sera	» 4
IV. Përdëllim madhit Perëndi. A Dio mise- ricordioso.	5
V. Më parë se kungimit. Prima della Comu- nione.	» 7
VI. Pas kungimit. Dopo la Comunione .	» 8
VII. Shpirtit Sheit. Allo Spirito Santo .	» 11
VIII. U të falem, o Mëri. Ave Maria . .	» 12
IX. O Mëma e dhashurë. O Madre Amabile .	13
X. Lëvdoni Mërin. Lodate Maria	» 16
XI. Po rroft Shën Mëria. Evviva Maria .	» 19
XII. Krishtlindia. Natale	» 24
XIII. Lazëri. Lazaro	» 26
XIV. Udha jonë për ndë kjell. La nostra via pel cielo.	» 32
XV. Lidhie vëlezërësh. Riunione di fratelli	» 34
XVI. Krishti pret faitorët. Cristo aspetta i peccatori.	» 36
XVII. Lavduri. Lodi.	» 38

NOTA I numeri I - XIII sono presi dai « Canti Sacri » di Giuseppe Schirò. Napoli 1907.
I numeri XIV - XVII sono presi dai « Kënga të shëntëruara » nga G. D. Qirias - Sofia 1906. —

